



JUSTITIS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. september 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Linda Björk Nielsen
Sagsnr.: 2013-0032-0816
Dok.: 827918

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 455 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 455 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvor mange tilfælde identificerede ofre for menneskehandel fra 2007 til 2012 har samarbejdet med politi og anklagemyndighed.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten der har oplyst følgende:

”1. Rigsadvokaturen har med henblik på at belyse, i hvilket omfang ofre for menneskehandel har samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden i forbindelse med den strafferetlige forfølgning af bagmændene, indhentet en udtalelse fra de politikredse (Midt- og Vestsjællands Politi, Østjyllands Politi, Nordjyllands Politi og Københavns Politi), hvor der ifølge oplysninger fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS) har været rejst sager, som i perioden fra 2007 til 2012 er blevet afgjort med en fældende dom for overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel.

Midt- og Vestsjællands Politi, der har haft en enkelt sag, har oplyst, at sagen vedrørte en tiltalt, som i 2007 i byretten blev fundet skyldig i menneskehandel over for en kvinde. Under sagen samarbejdede ofret med politiet og anklagemyndigheden, idet hun afgav forklaring om menneskehandlen både ved et indenretligt forhør og efterfølgende under hovedforhandlingen, hvor retten ved afgørelsen lagde ofrets forklaring til grund.

Herudover har Østjyllands Politi behandlet en sag, som i 2009 blev endelig afgjort i Vestre Landsret med en fældende dom for overtrædelse af straffelovens § 262 a. Politikredsen har oplyst, at sagen vedrørte to tiltalte, der begge blev dømt for menneskehandel begået over for to kvinder. Begge ofre samarbejdede med politiet og anklagemyndigheden, idet de først afgav forklaring til politiet og efterfølgende gentog deres forklaring om menneskehandlen i retten, hvor de blandt andet navngav bagmændene.

Nordjyllands Politi har også haft en sag, hvor der i den pågældende periode er domfældt for menneskehandel. Politikredsen har oplyst, at sagen vedrørte to tiltalte, der i 2012 i byretten blev dømt for menneskehandel i relation til fire udenlandske kvinder. Der var rejst tiltale for menneskehandel begået over for fem kvinder, der alle samarbejdede med politiet og anklagemyndigheden, idet de under efterforskningen afgav indenretlige forklaringer. På tidspunktet for hovedforhandlingen var

kvinderne udrejst af landet, og de afgivne forklaringer blev anvendt som bevis i retten og førte til domfældelse af bagmændene. Der skete dog frifindelse i relation til en af kvinderne, idet retten fandt, at denne kvindes forklaring og sagens oplysninger i øvrigt ikke kunne danne grundlag for domfældelse for menneskehandel.

Københavns Politi har behandlet syv sager, hvor der i den pågældende periode er domfældt for menneskehandel. Politikredsen har oplyst følgende om sagerne:

I to af sagerne, som blev afgjort i byretten i henholdsvis 2007 og 2011, blev i alt fire tiltalte dømt for menneskehandel begået over for flere kvinder. Flere af ofrene afgav indenretlige forklaringer under sagen, men efter det oplyste forsøgte ofrene at tilbageholde visse oplysninger om bagmændene. Ofrene samarbejdede således ikke fuldt ud med politiet og anklagemyndigheden. Der forelå imidlertid andre beviser i sagen, herunder telefonaflytninger, som kunne danne grundlag for domfældelse.

I to andre sager, som blev afgjort i henholdsvis 2008 og i 2010, blev i alt 11 tiltalte fundet skyldige i menneskehandel begået over for flere kvinder (en tiltalt blev dog alene dømt for menneskehandel i relation til en enkelt kvinde, ligesom en tiltalt ankede til landsretten, der i 2011 stadfæstede byrettens dom). I begge sager var der kun et enkelt offer, der samarbejdede med politiet og anklagemyndigheden. Disse to ofre afgav troværdige forklaringer under sagen, og i den ene sag rejste offeret tilbage til Danmark fra Rumænien for at vidne under hovedforhandlingen.

I de tre sidste sager, som blev endeligt afgjort i henholdsvis 2009, 2010 og 2011, blev i alt fem tiltalte dømt for menneskehandel begået over for i alt seks kvinder. Alle ofrene samarbejdede med politiet og anklagemyndigheden. I den ene sag blev anmeldelsen indgivet af et af ofrene, ligesom alle ofrene i de tre sager afgav afklaring både til politiet og indenretligt. I to af sagerne rejste ofrene fra deres hjemland tilbage til Danmark for at afgive forklaring under hovedforhandlingen, og retten lagde ved bevisbedømmelsen afgørende vægt på disse vidneforklaringer.

2. Som det fremgår af det, der er anført under punkt 1, har ofrene i otte sager, hvor der er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel, samarbejdet med – og i to sager i et vist omfang samarbejdet med – politiet og anklagemyndigheden. Ofrenes samarbejde har bestået i at afgive forklaring til politiet og indenretligt før eller under hovedforhandlingen om den menneskehandel, som de har været udsat for.

Det bemærkes i øvrigt, at det indgår med betydelig vægt i anklagemyndighedens vurdering af, om der er grundlag for at rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 262 a, om ofret er villig til at afgive forklaring, idet ofrets forklaring om den tvang og udnyttelse, der har fundet sted, ofte vil være afgørende for rettens vurdering af, om der er tale om menneskehandel.”